

Scotland For Ever!

Indledning

Med næsten 100 år imellem motiverne omtales her en af de myter, som for altid vil knytte sig til det engelske (skotske) rytterregiment Scots Greys.

Myten opstår

Regimentet *2nd or Royal North British Dragoons*, bedre kendt som *Royal Scots Greys*, deltog i 1815, som en del af The Union Brigade i slaget ved Waterloo.

En af de mange myter, der opstod efter slaget var, at regimentet angreb de franske enheder sammen med 92nd Foot (The Gordon Highlanders) og at netop The Gordon Highlanders drog nytte af at holde fast i rytternes stighbøjler, for derved at komme hurtigere frem. Begivenheden omtaltes efterfølgende som "The Stirrup Charge".

Historien har dog ikke noget på sig. The Greys angreb franskmændene og det samme gjorde Gordon Highlanders, men ikke i samarbejde.

På et tidspunkt angriber Scots Greys gennem Gordon Highlanders, men det mest sandsynlige er, at en del af fodfolket blev redet ned eller presset til side... og det kan vel heller ikke udelukkes, at nogle har grebet ud efter rytterne og fået fat i deres stigbøjler, lige som nogle efterfølgende sandsynligvis er søgt frem sammen med The Greys, men noget koordineret angreb var der ikke tale om.

Et er naturligvis den historiske sandhed, noget helt andet de billeder, som mange år senere er med til at forstærke myterne. Et yndet motiv i den henseende er malerier fra slutningen af 1800-tallet, der viser de to enheder i angreb.

Myten foreviges

Billedet til venstre viser et udsnit af et af de berømteste billeder fra begivenheden. Udsnittet viser desværre ikke de soldater fra Gordon Highlanders, der følger med frem i angrebet.

Maleriet har titlen: **Scotland For Ever!** Det er malet af Elisabeth, Lady Butler, i 1881, og har om ikke andet været med til at fastholde myten. Lady Butler var gift med en officer og havde i Aldershot haft lejlighed til at studere regimentet på øvelser, hvilket hun benyttede til at tegne skitser af regimentet i angreb. Uanset forholdet til den historiske virkelighed, så kan man dog ikke fratage kunstneren, at hun har frembragt et imponerende billede!

Myten lever videre

Myten lever videre og under Første Verdenskrig benytter forskellige kunstnere sig af lejligheden til at modernisere fremstillingen af myten. Her er der dog ikke bare et skær af sandhed over historien, men tale om ren fantasi.

I ved krigens start var Royal Scots Greys en del af 5th Cavalry Brigade [1](#), der da var en selvstændig brigade i Det engelske Ekspeditionskorps i Frankrig. Regimentets indsats bød ikke på opsiddede angreb i større stil og slet ikke i samarbejde skotske infanterienheder.

Tegningen illustrerer myten om The stirrup Charge i ny udgave.

Som Lady Butlers billede er der også her masser af action over tegningen, og fodfolkets andel i angrebet er mere fremherskende.

Jeg er ikke bekendt med kunstnerens navn eller de nærmere omstændigheder omkring tegningen.

Billedet optræder på smudsomslaget til *The Diary of a World War I Cavalry Officer* (Kilde 2).

En note i bogen fortæller, at illustrationen er stillet til rådighed af Military Archive & Research Services, Braceborough, Lincs.

Skimlernes tilsiger, at rytterne ikke kan komme fra andre regimente en Royal Scots Greys, idet dette regiment var det eneste der anvendte skimler. Fodfolket kan være fra Gordon Highlanders, hvis 1. Bataljon indgik i Ekspeditionskorpsets 8. Brigade. Uniformer og udrustning er gengivet nogenlunde korrekt, idet dog fodfolkets gamacher hører til fredstidsuniformen, mens man i krig bar korte viklers.

Blandt regimentets klenodier findes også den her viste figurgruppe, fremstillet i bronze. Ikke at endnu en fremstilling af myten gør den mere historisk korrekt, men det understreger det sejlivede i historien.

Afslutning

Til den mere kuriøse del af historien om Scots Greys deltagelse i Første Verdenskrig hører, at hestene blev sløret! På grund af skimlerne var det let at identificere regimentet og dermed de andre enheder, som indgik i brigaden - oplysninger, som var almindeligt kendt.

For således ikke at spille tyskerne denne oplysning i hænde, blev hestene smurt ind i et materiale ved navn Condy's Fluid, der blandt andet bestod af potaske.

Resultatet blev en slags kastaniebrun farve, der efter forlydender skulle kunne holde en måneds tid, vel og mærke så længe hestene ikke svedte særligt meget.

Historien melder intet om, hvorledes hestene opfattede denne behandling, eller om sløringen overhovedet tjente sit formål. Det fremgår ikke af de rådige kilder, hvor længe regimentet vedblev at sløre deres heste.

Per Finsted

Kilder

1. *In The Finest Tradition. The Royal Scots Dragoon Guards (Carabiniers & Greys) - Its history and Treasures* af Stephen Wood, John Dewar & Sons, Edinburgh 1988, ISBN 1-85158-174-X.
2. *The Diary of a World War I Cavalry Officer* af Archibald Home, Costello, Tunbridge Wells/Kent 1985, ISBN 0-7104-3004-3.
3. *A History of the British Cavalry 1816-1919, Volume 7: The Curragh Incident and the Western Front, 1914* af The Marquess of Anglesey, Leo Cooper, London 1996, ISBN 0-85052-437-7.

Noter

- 1) **5th Cavalry Brigade (and attached troops) (Brigadier-General Sir P.W. Chetwode):**
2nd Dragoons (Royal Scots Greys)

12th (Prince of Wales's Royal) Lancers

20th Hussars

J Battery, Royal Horse Artillery, and Ammunition Column

4th Field Troop, Royal Engineers

5th Signal Troop, Royal Engineers/Signal Service

5th Cavalry Field Ambulance, Royal Army Medical Corps

(*Official History, Military Operations, France and Belgium, 1914* of J.E. Edmonds, Macmillan and Co., London 1922.)

The Stirrup Charge, 1914 - Nye oplysninger

I fortsættelse af en tidligere artikel, hvor emnet har været behandlet.

Nye oplysninger er dukket frem om tegningen fra Første Verdenskrig af The Scots Greys berømte angreb.

Kilde 1 nævner således, at tegningen oprindeligt blev offentliggjort i *The Illustrated London News* den 11. september 1914 og at kunstnerens navn er Richard Caton Woodville (se også *Uniformsplancher - Territorial Army*). Situationen siges at stamme fra slaget ved *St. Quentin* den 28. august 1914.

Mens rytterne er fra Scots Greys, så er fodfolket fra *The Black Watch* og - om end tegningen er flot og med masser af *èlan* - så er der stadig tale om fri fantasi, som intet hold har i virkeligheden. Kilde 1 anfører således, at myten var så sejlivet, at forfatteren til regimentshistorien *A History of the Black Watch in the Great War*, generalmajor A.G. Wauchope, så sig nødsaget til i bogen at gøre opmærksom på, at situationen aldrig fandt sted!

Det nævnes videre, at National Army Museum i London har et statuette tilsvarende den i Scots Greys samling, og at kunstneren er grevinde Theodora Gleichen.

Realiteter

Dette fotografi kommer nok virkeligheden noget nærmere - regimentet er indsat til fods (uden for billedet), mens håndheste og hesteholdere befinder sig længere bagude.

Datering og beskrivelse varierer, alt efter hvor billedet anvendes. Kilde 2, hvorfra billedet stammer, anfører, at det viser regimentet i hvil, ved *Montreuil*, den 8. maj 1918. Det er værd at bemærke, at dragonerne ikke er feltmæssigt påklædt - de bærer alene patronbandoler, men ikke deres brødpose og kogekar, som ville være ført over højre skulder. Ligeledes ser hestene ikke ud til at føre nogen særlig oppakning.

Kilder

1. *A History of the British Cavalry 1816-1919, Volume 7: The Curragh Incident and the Western Front, 1914* af The Marquess of Anglesey, Leo Cooper, London 1996, ISBN 0-85052-437-7.
2. *The Diary of a World War I Cavalry Officer* af Archibald Home, Costello, Tunbridge Wells/Kent 1985, ISBN 0-7104-3004-3.